

110.

Bimbófakadás
Mária kertjében

VALLÁSOS JELENET SZÍVGÁRDISTÁK SZÁMÁRA

ÍRTA

LINTNERNÉ FITTLER VILMA

Szalézi Művek, Rákospalota.

A SZINMŰVEK RÖVID TARTALMA

108. sz. OKTÓBER 6

Alkalmi színmű — Irta M. Szerviczky Margit — 4 szereplő —
Ára 80 fillér.

Könnyen betanítható alkalmi színmű az aradi vértanuk emlék-
ünnepére. Vig gyermekesereg örül az október 6-i vakációnak,
míg nem az egyikük eszükbe juttatja, mily szomorú esemény
évfordulóját ünneplik. A Bánat és a Gyász szelleme megrémíti,
de az angyal vigasztaló szavakkal megnyugtatja őket, hogy Ma-
gyarország nem veszhet el, míg a Patrona Hungariae tulajdona.

EMLÉKKÖNYVBE

Korkép 1849 októberéből 1 felvonásban — Irta Hevesi M.
Angelica — 3 női szereplő.

Megkapó kis jelenet a szabadságharc utáni időkből. A menekülő
Vörösmarty egy családnál talál otthont s hálából gyönyörű ver-
set ír az őt rejtegető nagyasszony emlékkönyvébe. A meghatott
család imát rebeg a távozó, bujdosó költőért.

109. sz.

SZEPLŐTELEN FOGANTATÁS

Misztériumjáték 1 felvonásban — Irta Hevesi M. Angelica —
4 női- és 10 leányszereplő — Szín: mennyország 1854-ben —
Ára 1 P.

Drámai erővel megírt misztériumjáték. Megkapó színekkel állítja
elénk az égi Anya kegyességét, aki miután Szent Efrém útján
már kinyilatkoztatta szeplőtelen fogantatását, IX. Pius pápával
kihirdeteti a szent titkot, új kegyelmi eszközöket nyújtva a ver-
gődő emberiségnek.

EUCHARISZTIKUS SZŰZANYA

Misztériumjáték 1 részben — Irta Hevesi M. Angelica —
4 női- és 1 férfiszereplő — Idő: Kr. u. I. század — Szín:
egyszerű szoba.

BIMBÓFAKADÁS MÁRIA KERTJÉBEN

GYERMEKSZEREPLŐK

A kiadó minden jogot fenntart. Az előadás joga 5 példány megvételével szerezhető meg a Szalézi Művek Központjánál, Rákospalota.

A MI SZINHÁZUNK

110.

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA, RÁKOSPALOTA.

BIMBÓFAKADÁS MÁRIA KERTJÉBEN

SZŰZ MÁRIA-ÜNNEPRE SZÁNT VALLÁSOS-HAZAFIAS
JELENET. SZÍVGÁRDÁK SZÁMÁRA

ÍR T A

Dr. LINTNERNÉ FITTLER VILMA

DON BOSCO NYOMDA,
Rákospalota, Horthy Miklós út 97. szám.

S Z E M É L Y E K :

SZÜZ MÁRIA

ANGYAL

1. KIS LEÁNY

2. " "

3. " "

4. " "

5. " "

1. KIS FIÚ

2. " "

3. " "

4. " "

5. " "

SZÍVGÁRDISTA FIÚK, LÁNYOK

Előadható kizárólag fiú-szereplőkkel is, csak Szűz Mária szerepét kell egy nagyobb lánynak adnia.

Szín : erdei tisztás. Mikor a függöny felmegy, az előtérben fehér-
ruhás Angyal áll s a következő bevezető verset mondja :

1. JELENET.

ANGYAL :

Piros betűkkel írták a naptárba
S ünnepnek tartják a mai napot ;
A mai napon buzgón térdenállva
Imádkoznak a hívő magyarok.

Máriás zászlók lengnek-lobognak,
Mária oltárán kigyullad a fény
Remény- mécsecskék és szeretet-fáklyák
Lobbannak fel a szívek éjjelén.

És amint szállunk az imádság szárnyán,
Mintha ég és föld egybeömlene,
S fájó szívünkön, könnyes szemeinken
Lágyan elsimít Mária keze.

És nagy, felséges, tiszta nyugalomban
Pihen lelkünk, mint fészken a madár —
Mert tudjuk, hogy a bús magyar mezőkön
Halkan suhanva Szűz Mária jár . . .

Megöntözi a csüggedt kis palántát,
Megpuhítja a kemény rögöt

És elhinti a boldog jövő magvát
Mérges dudvák és tövisek között.

Ó jöjjetek hát mind, ti kis palánták,
Feslő bimbócskák: magyar gyermekek!
Áldást fakasztó lágy anyakezének
Mély alázattal hajtsatok fejet.

Nézzetek fel rá: jóságos szeméből
Hadd sugározzon belétek erő,
Mert rátok jön a küzdés véres sorja,
Ha a nagy idők fergetege jó.

Ha majd megdobban e holt ország szíve
S dermedt érében felpezsdül a vér,
Helytálljatok a végső számadásnál
Mikor elválík: a magyar mit ér.

Mikor kibontják majd a Máriás zászlót
És harci daltól hangos lesz a táj . . .
— Eljön a nap! — Csak addig bízva várjunk:
Magyar romok közt Szűz Mária jár . . .

(Az utolsó szavakat mély áhitattal mondja és csendesen balfelé húzódik, majd eltűnik a színpad falak közt. Eközben jobbfelől, hátulról, csendesen bejön Szűz Mária, mellén keresztbe tett kezekkel ég felé nézve. Ebben a tartásban pár másodpercig megáll a háttérben, közepén. Szerepét már természetes játékkal kíséri.)

SZŰZ MÁRIA:

Szomorú az én szívem, de nagyon:

Virágos kertemet fölverte a gyom.
Sok szép virágom a szél kitepte . . .
Istenem, Istenem, de nagy kár érte!

De én nem sírok tétlen, leverten:
Tépett virág helyett újat ültettem,
Hítvány gaz helyett jó magot tettem,
Könnyem harmatával meg is öntöztem.

S most lesem-várom sors fordulását,
Megtépett kertemben bimbó nyílását . . .
Forró fohászra kulcsolom kezem:
Szent Fiam, könnyörülj árva népemen!

(Színfalak mögül halkán, egyre közeledve gyermekek dala hallatszik.)

Ó, hallom, hallom . . . zsendül a Jövő . . .
Friss emberbimbócskák víg serege jő!
Szembenézek velük. Hadd látom, mit érnek:
Lesz-e új tavasza Mária kertjének?

(A dal utolsó ütemeit már a színen énekli a kis fiúk, kis lányok Szivgárda jelvényt viselő csapata. Szűz Mária az első kis párhoz lép s állukat gyengéden felemelve szeretettel kémleli arcukat. A gyermekek kíváncsian veszik körül.)

1. KIS FIÚ:

Jó napot, szép néni! — Ki vagy? Mit kívánsz?
Mit nézel úgy rajtam s a Marikán?
Tán fiacskád van énhozzám hasonló,
Vagy lánykád ilyen mosolygó, vidám?

SZŰZ MÁRIA :

Igazad van, te kedves kis barátom :
Minden gyermekben a magamét látom.
Azért szeretném tudni, ki lehet
S mit keres itt e víg gyermekcsereg ?

2. KIS FIÚ :

Mi az Úr Jézus gárdája vagyunk.
Ő a vezérünk, tanítónk, atyánk.
Ha nem látjuk is, Ő mindig lát minket
S a mennyországból int, vigyáz reánk !

1. KIS LÁNY :

Nagyon szeretjük . . . De Ő is ám minket !
Kék ege alá azért sietünk,
Hogy amíg játszunk, őrizzen bennünket,
S mert Ő lát, mindig vígak s jók legyünk.

SZŰZ MÁRIA :

Hát Szűz Máriát ismeritek-e ?

2. KIS LÁNY :

Hogyne ! Hiszen ő Jézus édesanyja,
Nekünk is édes mennyei Anyánk,
Ki minden bajban gondol a magyarra !

3. KIS FIÚ :

Tanultuk már mi rég az iskolában
Hogy Szent István első magyar király
Országát, népét neki ajánlotta,
S hazánk azóta rendületlen áll !

SZŰZ MÁRIA :

Ó kis fiam, hát nem tudod, szegénykém
Hogy országunk ma csonka, népe rab ?

3. KIS LÁNY :

De Mária védi! — Bűnéért bűnhődik . . .
S ha jók leszünk, boldog lesz és szabad!

4. KIS LÁNY :

Tudjuk, hogy sokat kell még imádkoznunk
És engesztelnünk Jézus bús Szívét,
Hogy adja vissza régi szép hazánkat,
Szűz Mária kertje legyen újra ép!

5. KIS LÁNY :

S vissza is adja! — Hisz' nemcsak mi kérjük :
Szűz Mária is kér . . . Sír, hív, vár reánk
Könnyes szemekkel, karjait kitárva,
Mint otthon a mi édes jó anyánk.

4. KIS FIÚ :

Ó, tudjuk jól, hogy nagy lesz majd az ára,
Tudjuk s készültünk mi, magyar fiúk :
A messze kéklő ősi szent határig
Vérrózsákkal lesz behintve az út . . .

5. KIS FIÚ :

Kemény kezünk ha jó kardunk szoritja,
És dörg az ágyú, süvít a golyó :
Jézus segít! s mint őrangyalunk szárnya,
Leng előttünk a Máriás lobogó!

(Trombitajelre hirtelen felsorakoznak Szűz Máriától jobbra és balra.)

INDULÓ :

Fel, fel a harcra, Árpád hős magyarja,
Mária kertjét ellenség zavarja!

Mária kertjében hervad a rózsa . . .
Fel, fel, magyar hát, harci riadóra !

Fel, szabadítsuk őseink földjét
Védjük örökre minden kis göröngyét,
S szíven ha talál a gyilkos golyó :
Szemfödelünk a Máriás lobogó !

SZÚZ MÁRIA :

Én édes Jézusom, dicsőség Teneked :
Nem hagytad elveszni én árva népemet !
Gyermekszemek fénye, gyermekszívek lángja
Szebb jövődöt virraszt a magyar hazára.
Hadd lengjen a zászló, hadd csengjen az ének :
Lesz, lesz új tavasza Mária kertjének !

*(Gyermekek féltérdre ereszkednek, a zászlót meg-
hajtva éneklik.)*

MIND :

Mária, Nagyasszony, mennyei rózsa,
Minden szűzeknél szeplőtlenebb,
Minden bűnösnek hű szószólója :
Áldott, ó áldott a Te neved !

Mária, Nagyasszony, Jézusnak anyja,
Minden anyák közt legédesebb,
Magyar hazánknak szent Pártfogója :
Áldott, ó, áldott a Te neved !

FÜGGÖNY.

SZEGÉNYEK ANYJA

MISZTÉRIUMJÁTÉK 1 FELVONÁSBAN

ÍR T A

HEVESI M. ANGELICA

S Z E M É L Y E K :

MÁRIA, Jézus anyja

JUDIT asszony

ESZTER, Judit leánya

10 SZÚZ

1. SZEGÉNYASSZONY

2. SZEGÉNYASSZONY

SZEGÉNY LEÁNY

GYERMEK

VŐLEGÉNY

MENYASSZONY

NÁSZNAGY

BARNABÁS

ANDRÁS } szolgák

JÚDA

NÁSZNÉP

Történik a galileai Kánában, 30-ban Kr. u.

I. FELVONÁS.

Szín : A mepyegzősház előtt térség, jobbra a ház bejárata.

1. JELENET.

Szolgák : Barnabás, András, Júda.

BARNABÁS : Bizony még hírük sincs !

ANDRÁS : Hallgass csak ! Nem a szüzek éneke hallatszik ?

JÚDA : Valami éjjeli bogár zümmög.

ANDRÁS : Hol késik ennyi ideig a vőlegény ? !

BARNABÁS : Atyafiai Názáretből várakozhatnak odabenn !

JÚDA : Miért nem csatlakoztak a násznéphez, ahogy szokás ? !

ANDRÁS : Úrnőnk bizonyára örül, hogy Mária asszony itthon maradt. Segít neki a készülétkben. Úgy megtalálta a munkát egyszeriben, mintha otthon volna.

JÚDA : Nemhogy örülne, hogy egyszer vendég lehet. Én bizony úgy elvetném magamat, hogy még a kisujjamat is szolgákkal emeltetném.

BARNABÁS : No, no, akkor hívasd magad a papi fejedelem lakodalmára, ne ide. Itt ugyan nem fürdetnek tejbe-vajba.

ANDRÁS : Názáretben is szükösen mehet ! Mária úgy

szolgál asszonyunknak, mint aki szolgálathoz szokott egész életében.

BARNABÁS: Nézd meg a fiát! Ez a Jézus éppen nem látszik szolgának. Nem sokat szól, de úgy beszél, mint akinek hatalma van.

JÚDA: Azt hallottam, a Jordántól jött, ahol János keresztel.

ANDRÁS: Fölvette a bűnbánat keresztségét?

JÚDA: Azt beszélik, János nem akarta megkeresztelni.

ANDRÁS: Ugyan miért nem?

JÚDA: Vallá, hogy nem méltó, mivel Jézus hozza a lélek keresztségét.

BARNABÁS: Hát az mi?

JÚDA: Nem tudom. Különös dolgokat is beszélnek róla, mintha Jehova tanúságot tett volna mellette.

ANDRÁS: Ugyan! Ki beszélte neked?

JÚDA: Fülöp, egy azok közül, kik vele jöttek a Jordántól. Ismerem Kafarnaumból.

BARNABÁS: Zebedeus fiait is látom vele. Elhagyták mesterüket, a Keresztelőt?

JÚDA: Maga János küldte őket. Az ő szavára csatlakoztak hozzá ezek mind.

BARNABÁS: Nem tudom, a násznagy megőrül-e a váratlan vendégeknek?! Lesz-e mit eléljük tenni?!

ANDRÁS: Ezek talán nem is esznek, úgy lesik a názáreti Jézus szavát.

BARNABÁS: Ejnye, már magam is hallani szeretném, mi lehet az a kívánatos tanítás?!

ANDRÁS: A völegény úgyis késik, menjünk közelükbe.

2. JELENET.

Szegények.

1. ASSZONY: Gyertek ide a kapuba, hogy észrevegyen a násznagy. Már lakodalomban csak a szegény is jóllakhat.

LEÁNY: Hallod anyám? Közeleg a szüzek éneke!

GYERMEK: Kapunk itt kalácsot, anyám?

1. ASSZONY: Kapunk fiam, puha kalácsot. Ilyenkor nem űzi el senki a szegényt.

LEÁNY (*nem is hallgat a beszédre, állandóan kifelé néz*): Már a lámpájuk fényét is látom. Ó, de jó nekik!

GYERMEK: Mézet is adnak majd a kalácson?

1. ASSZONY: Talán adnak.

2. ASSZONY (*csoszogva, kiabálva jön*): Na már ide-furakodtatok?! Csak félre innen! A zsinagóga előtt is én ülök a küszöbnél!

1. ASSZONY: Éppen azért itt a mienk az elsőség. Eleget kapsz a zsinagógánál.

LEÁNY: Anyám, fehér ruhában vannak a szüzek!

2. ASSZONY: Talán neked is az kellene, te senki lánya!

3. JELENET.

Szolgák.

JÚDA (*hirtelen megjelenik az ajtóban, futtában visszafordul*): Már hallatszik az ének, siessetek!

BARNABÁS: Itt vannak?

ANDRÁS: Látni már őket?

JÚDA: Hát ezek a rongyosak mit keresnek itt? El innen népség!

1. ASSZONY: Ne üzzetek el. A légynek se ártunk.

BARNABÁS: A menyasszonynak elmegy a jókedve,
ha rátok néz! Álljatok félre!

GYERMEK: Éhes vagyok!

1. ASSZONY: Egy napja nem ettünk. Legyetek béke-
tűréssel hozzánk!

ANDRÁS: Itt ugyan alig laktok jól. Szegény lakoda-
lom ez.

JÚDA: Mondom, félre innen. Már itt vannak, belétek
botlik a násznép. *(Szegények félrehúzódnak a
sarokba, a leány vágyakozva nézi a következő
jeleneteket.)*

4. JELENET.

Voltak, násznép.

*Az ének már az előző jelenet alatt mind közelebből
hangzott, most belép a menet. Elöl tíz szűz, fehér ru-
hában, mécsessel, zsoldárt énekelve jön; utánuk a vő-
legény vezeti a menyasszonyt, majd a vőlegény bará-
tai, násznép, végül a násznagy.*

*Az ének alatt a szűzek szétválnak s félkörbe kanya-
rodva, a ház ajtajának két oldalán sorakoznak, hogy
a menyasszony és a vőlegény a színpad közepére kerül,
előttük szabad tér, mögöttük a násznép.*

5. JELENET.

Voltak, Mária és Judit, a vőlegény anyja.

MÁRIA *(kilépve Judithhoz)*: Jöjj szerető atyámfia, fo-
gadd szívedre fiad aráját, leányodat.

JUDIT *(a küszöbön megállva, a menyasszony felé tárja*

karját): Jer leányom. Anyád vagyok ezentúl anyád helyett. Fiam háza a te házad. Felejtsd el népedet és atyád házát. (A vőlegény és menyasszony az anya elé lépnek; a leány letérdel, Judit áldólag fejére teszi kezét, azután fölemeli és bevezeti a házba. Vele a vőlegény, utánuk a szűzek s a násznép vidám zsvajjal.)

6. JELFNET.

Násznagy, szegények, Mária, majd Júda.

1. ASSZONY *(a násznagyhoz fut, aki az utolsó a menetben):* Uram, az új pár boldogságáért adj a szegénynek!

NÁSZNAGY: Megadtuk a köteles alamizsnát a zsinagógának. Kérj a rabbitól!

1. ASSZONY: Uram, tudod, hogy ott hiába kérek. Nézd éhező gyermekeimet. Mikor másnak annyi vigasság adatik, nekünk legalább egy darab kenyeret juttass!

NÁSZNAGY: Micsoda?! Még követelődzni mersz? Vakmerő koldus! Majd adok neked kenyeret, vigasságot is hozzá! *(A ház felé kiált.)* Júda!

MÁRIA *(már csaknem belépett a kapun a násznép után, mikor a násznagy beszédére visszafordult s tanuja volt az előbbi jelenetnek. Most egy lépést tesz a násznagy felé s szelid szemrehányással néz rá.)*

NÁSZNAGY *(Mári atekintetétől megzavarodva):* Tudod asszonyom, hogy atyádfiai szűkösen vannak. Talán a násznépet se tudom megelégtíteni javaikból... Nem szabadíthatom rá a vidék éheseit...

JÚDA (*kilép a házból s meghajol*): Parancsolsz Uram?!

MÁRIA: Semmi, Júda. Menj és szolgálj a vendégeknek. (*Júda el, a násznagyhoz.*) Nyugodtan térj be Uram! Telepítsd le a sereget.

NÁSZNAGY: Úgy van asszonyom, hisz ez reám vár. (*El.*)

7. JELENET.

Mária és a szegények.

MÁRIA: Ne féljetek testvéreim!

1. ASSZONY (*sírva elébe borul*): Könyörülj rajtunk asszonyom! Tegnap óta semmit sem ettünk... Szegény gyermekeim...

2. ASSZONY (*hizelegve*): Mily jó vagy te, asszonyom, mint a hajnali eső...

MÁRIA: Ne szólj így... Egy a jó, az Isten. Ne vedd el dicsőségét! (*Az 1. asszonyhoz.*) Kelj fel leányom. Vigasztalódj meg. Gondoskodom rólatok, csak légy türelemmel. Telepedjete ide a fák tövébe. Éhes vagy kisfiam?

GYERMEK: Nagyon éhes vagyok... és... és... félek.

MÁRIA: Kitől félsz?

GYERMEK: Tőled nem félek. (*Hozzásimul.*)

MÁRIA: Bántott valaki gyermekem?

GYERMEK: Az! (*Az ajtó felé mutat.*)

1. ASSZONY: A szolgák... előbb is fenyegettek.

MÁRIA: Nyugodjatok meg kedveseim! Nem lesz bánatódástok. S amint megesszik bent a kalácsot, hozok nektek.

GYERMEK: Éhes vagyok!

MÁRIA (*a leányhoz, aki még mindig mereven áll s*

a ház felé néz nagyon szomorúan): Leányom, te nem vagy éhes?

LEÁNY *(némán rázza a fejét.)*

MÁRIA: A szívedet nyomja valami! Mi szomorít leányom? Mondd meg nekem!

LEÁNY: Ó, asszonyom! *(Eltakarja az arcát.)*

MÁRIA: Mondd gyermekem?

LEÁNY *(kitörve)*: Ó, asszonyom... Miért?... Miért?!

MÁRIA *(csendesesen simogatja)*: Miért?

LEÁNY: Miért vagyok én rongyos és szegény?! Miért nem lehet nekem soha fehér ruhám? Én nem vihetek lámpát a menyasszony előtt és... és... előttem bezáródik majd minden menyegzősház... *(Sir.)*

MÁRIA *(magához öleli, palástjával betakarja)*: Lehet neked menyegzősruhád leányom, sokkal szebb, ékeesebb, fehérebb, mint amelyet a nyoszoló leányokon láttál.

LEÁNY *(csodálkozva fölemeli a fejét.)*

MÁRIA: Vagy sohasem hallottad a Korachiták zsoltár-énekét? „A király leányának minden ékessége belül vagyon, arannyal szegélyezett sokszínű öltözetében“.

LEÁNY *(halkan, szomorúan)*: Én nem vagyok király leánya.

MÁRIA: Sion leánya! Nem tudod ki a legfölségesebb király?

LEÁNY *(gondolkozva, halkan)*: A te széked Isten, mindörökkön örökké áll.

MÁRIA: És öröktől fogva megkívánta ékességedet, azt az ékességet, ami belül vagyon. És ha teljes

lelkeddel szereted Őt, ha felé fordul szíved minden vágyakozása : fehér ruhába öltöztet, tündöklő köntösbe öltözik a lelked s bevezet az örök menyegzőre.

LEÁNY *(fölemelt fejjel, húnyt szemmel áll, sóhajtván)* :
Ó, de jó lesz !

MÁRIA : Ó, de jó lesz . . . *(A többihez fordulva.)* Most bemegyek a házba, várjatok türelemmel.

1. ASSZONY : Köszönjük, asszonyom.

8. JELENET.

Szegények, Mária nélkül.

LEÁNY *(Mária után tárja kezét, sóvárogva)* : Térj vissza hozzánk, olyan jó veled lenni !

1. ASSZONY : Ki ez a szelíd asszony ? Honnan jött ? Vidékünkön sohasem láttam.

2. ASSZONY : Judit asszony rokona, Názáretből jött, úgy hallottam.

1. ASSZONY : Mintha nem is földi asszony volna. Jahve küldöttje.

LEÁNY : Hogy tud vigasztalni ! Mellette sohase volnék szomorú.

2. ASSZONY : Pedig ő is szegény, azt mondják. Ács volt a hitvese, nemrég halt meg. Most meg — úgy beszél — fia is elhagyta. Az írásokat magyarázza, ahelyett, hogy folytatná atyja mesterségét.

1. ASSZONY : Szegény asszony !

LEÁNY : Mégis úgy önti szavában a békességet, mint akinek kifogyhatatlan tengere van.

GYERMEK : Anyám, mikor kapunk már kalácsot ?

1. ASSZONY : Várj fiam, majd jön az a kegyes asszony.

GYERMEK *(a ház ajtaja nyílik)* : Jön már, nézd anyám !

9. JELENET.

Szegények és 2 nyoszoló leány.

1. ASSZONY: Jaj, nem ő az, el ne üzzenek.

2. ASSZONY: Húzódjunk ide a fákhöz.

MYRJAM: Hol vannak azok a szegények, akiket Mária annyira megszánt?

SÁRA: Talán nem is olyan éhesek. Megúnták a vára-
kozást.

GYERMEK: Éhes vagyok.

1. ASSZONY: Legyetek irgalommal hozzánk, szegé-
nyekhez.

MYRJAM: Már jó pártfogót találtatok. Mária küldi,
vegyétek.

1. ASSZONY: Áldja meg a fölséges!

2. ASSZONY: Fizesse vissza százszor.

SÁRA: Ez is a tiétek. Osztozzatok meg. Azután
menjetez haza.

LEÁNY: Mária asszony nem jön ki?

MYRJAM: Benn van a helye a háziasszony mellett,
a vendégek közt.

SÁRA: Talán nem eleget küldött? Kevesled?

LEÁNY: Nem! Nem! Legyen áldott érte. De...

MYRJAM: Mit kívánsz tőle?

LEÁNY: Semmit... semmit, ... csak, hogy ránte-
kintsen. (*Elmerengve.*) Ó, mintha egy más ország-
ból jönne az a meleg, biztató, tiszta tekintet.

MYRJAM (*halkan, társához*): Hallod mit beszél ez a
leány? Én is valami ilyet éreztem mellette.

SÁRA: Mintha valami rejtett boldogság fénye ragyogna
szemében.

MYRJAM (*a leányhoz*): És ha várnod kellene hajnalig,
 hogy lásd?

LEÁNY: Ó, szívesen, tovább is! Anyám, engedd, hogy
 itt maradjak.

10. JELENET.

Voltak, Judit.

JUDIT (*izgatottan, félig sűgva*): Myrjam, Myrjam!
 Téged kereslek! Jaj, milyen szégyen! Elfogyott a
 bor. Myrjam, leányom, fuss haza! Kérd atyádat,
 kölcsönözzön! Megfizetem neki.

MYRJAM: De néném, elfeleded, hogy atyám nem
 tért még vissza Jeruzsálemből?! A pince zárva
 van. Mit tegyünk?

SÁRA: A vendégek már észrevették?

JUDIT: Még nem sejtik zavarunkat. A násznagy se
 tudja. Ó, Istennek angyalai, ki segít rajtunk?!

11. JELENET.

Voltak, Eszter, Judit leánya.

ESZTER (*nagyon izgatottan*): Anyám . . . láttad? . . .
 A bor . . .

JUDIT: Tudom. Elfogyott. Micsoda szégyen.

ESZTER: De anyám . . . a kövedrek . . . Jézus . . . csoda . . .

JUDIT: De leányom, mit beszélsz . . . Te remégsz!
 Mi történt?

ESZTER: Én láttam egyedül . . . Anyám, én láttam . . .
 Jézus parancsolt a szolgáknak, hogy a vedreket
 töltsék meg vízzel . . . Tudod a kövedrek . . . 6
 kövedret magam készítettem el a tisztulásra . . .

MYRJAM, SÁRA: És . . . Mi történt?

ESZTER: Parancsolt azután, hogy vigyenek a nász-

nagynak. Az megízlelte . . . bor . . . Higyjétek el, sohasem volt ilyen borunk.

JUDIT : Lehetetlen !

MYRJAM : Jézus ? A názáreti ács ?

SÁRA : Vízből ?

JUDIT (*kiáltva*) : A szolgák . . . Hol vannak a szolgák ? !
(*Mind az ajtó felé rohannak.*)

ESZTER (*belöki az ajtót*) : András !

12. JELENET.

Voltak és a három szolgál.

ANDRÁS : Asszonyom, láttad ?

JUDIT : Honnan merítették a vizet ?

ANDRÁS : A kútból, asszonyom.

BARNABÁS : Ahonnan mindig merítünk. S víznek is rossz.

JUDIT : És a vedrekben volt-e valami ?

ANDRÁS : Semmi asszonyom.

BARNABÁS : Szemed előtt mostuk ki valamennyit.

JÚDA (*most lép ki a házból, serleggel*) : Asszonyom, téged kereslek. Ízleld meg.

JUDIT (*kezébe veszi*) : Illatos bor. S mint a gránátalma, piros-arany. (*Megízleli.*) Vegyjétek !

MYRJAM : Mint az édes méz.

SÁRA : Mintha lángot innék, fölgyullad a szívem.

JUDIT (*megrendült áhitattal*) : A Fölségesnek hatalmas jobbja van velünk.

ESZTER : Irgalmas az Úr s igaz. Könyörül a mi Istenünk.

MYRJAM : Kicsoda, mint a mi Urunk, Istenünk, ki a magasságban lakik és a mennyből a legkisebbre is tekint a földön.

JUDIT: Az én segítségem az Úrtól van, ki a mennyet és a földet teremtette.

ESZTER: Jézusnak, az én atyámfiaának adatott ilyen hatalom? Anyám . . . Anyám . . .

JUDIT: Jézus megtudta zavarunkat?

JÚDA: Nem asszonyom, Mária . . .

MYRJAM: Mária!

JUDIT: Mária?

JÚDA: Úgy van asszonyom. Észrevette szemed rebbenését, arcod halványságát . . .

JUDIT: Ó, irgalmas asszony!

JÚDA: Azután szelíden fiához hajolt, majd bennünket szólított, hogy tegyük, amit fia parancsol.

13. JELENET.

Voltak, Mária.

LEÁNY *(az egész előbbi jelenet alatt várakozva az ajtót nézte, most fölsikolt):* Mária!

JUDIT *(kitárt karral fut hozzá s átöleli):* Mária, te anyja az irgalmasságnak!

GYERMEK *(hozzászalad s ruhájába fúrja magát):* Anyám!

LEÁNY *(sóvárogva nyujtja felé karjait):* Anyám!

MÁRIA *(a Leányt palástjába öleli.)*

MYRJAM: Asszonyom, neked mindenki gyermeked?

MÁRIA: Mindenki, leányom. De aki szegény, szenvedő, kétszeresen az. *(Az utolsó mondat alatt fény sugárzik Mária köré, erre mindenki térdre hull. Mária középen áll, ölelésre tárt karral, egyik oldalon a szegényekkel, másik oldalon a többiek.)*

FÜGGÖNY.

Szépen gördülő versezettel megírt misztériumjáték. Szűz Máriához menekül az anyjától üldözött leány, akinek az a bűne, hogy Krisztus tanítását hiszi. A Szűzanya gyönyörű szavakkal téríti meg az eltévedt anyát, hogy aztán leborulva együtt magasztalják a Mindenhatót.

110. sz. BIMBÓFAKADÁS MÁRIA KERTJÉBEN

Vallásos jelenet szívgárdisták számára — Irta Lintnerné Fittler Vilma — 14 leány- vagy fiú- és 1 nőszereplő — Jelenkor — Szín: erdei tisztás — Ára 1 pengő.

Szűz Mária ünnepekre rendkívül alkalmas vallásos-hazafias jelenet különösen szívgárdák számára. A költő szépen gördülő strófákban tárja elénk, mint áldja meg Szűz Mária a lobogója alá sorakozott gyermekereget.

SZEGÉNYEK ANYJA

Misztériumjáték 1 felvonásban — Irta Hevesi M. Angelica — 17 női- és 7 férfiszereplő — Történi Kr. u. 30-ban — Szín: ház előtti térség.

Megkapó és hatásos jelenet Szűz Mária életéből. A kánai menyegző csodája nemcsak a vendégsereget, hanem a lakodalomra gyülekezett szegényeket is áthatja, kik boldogan borulnak térdre mindnyájunk Anyja, Mária előtt, aki Szent Fiánál kieszközölte a csodát.

111. sz. VÉRVIRÁGOK

Karácsonyi színmű 3 felvonásban — Irta Gömöri Berta — 15 női-, leány- és férfiszereplő — Történi Heródes uralkodása alatt — Szín: római terem, barlang-istálló — Ára 1 pengő.

Quirinus római főtiszt leánya, Justina gyógyíthatatlan beteg. Rachel dajkája beszél neki a megszületett Messiásról, akit Heródes meg akar gyilkoltatni. Justina utolsó erejével kiszökik az erdőbe, hogy a Szent Családot értesítse a veszélyről. Találkozik is az angyali híradás következtében már menekülő Családdal s Mária megengedi neki, hogy karjaiba vegye a kis Jézust. Az isteni Gyermek érintése visszaadja régi egészségét s boldogan fut haza, hogy apjának, akit Heródes az aprószentek megölésére kényszerített, megvigye Isten bocsánatát.

112. sz. AZ ÚJ KIRÁLY

Karácsonyi játék 6 képben — Irta Domján Gyula — 5 női- és 20 férfiszereplő — Történik Heródes uralkodása alatt — Szín: szoba, palotaterem, trónterem, erdei tisztás — Ára 1.20 pengő.

Az Úr Jézus születésének eseményei kronologikus sorrendben, ügyes mese köré szöve. Hermothis király udvaronca, Kaleb, a trónra vágyik s ezért szövetkezni akar a zsidók megszületett új királyával. Mikor azonban eljut Betlehembe s látja, hogy az új király csak egy gyenge csecsemő, inkább Heródeszel szövetkezik az isteni gyermek meggyilkolására. Terve azonban kudarcra jár, az angyali híradás nyomán elmenekül a szent Család s a kudarcon felháborodott katonák megölik őt. Haldokolva megvallja bűnét Menyhértnek, Hermothis fiának, aki a többi napkeleti bölcsekkel elindul hazájába, előkészíteni az utat az új király számára.

113. sz.

KARÁCSONYI TÜNDÉRJÁTÉK

Óvodásoknak — Irta Erődi Mária — 40 szereplő — jelenkor — Szín: erdőrészlet — Ára 1 pengő.

Hivatott tollal megírt bájos kis mesejáték. Ancika az erdőben egy tündért ejt rabul, aki szabadulásáért hálából egy csodagyűrűt ad neki. Ancika a csodatevő gyűrűtől a Jézuska látását kéri, kívánsága teljesül, a kis Jézus angyalai segítségével gyönyörű karácsonyt rendez az erdőben Ancinak és kis pajtásainak.

114. sz.

AZ ELSŐ KARÁCSONY

Karácsonyi színjáték 3 felvonásban — Irta Blaskó Mária — 12 fiúszereplő — Történik az első karácsonyestén — Szín: mennyország, pásztorbarlang, barlangistálló — Ára 1 pengő. Gyermekek részére rendkívül alkalmas, könnyen betanítható karácsonyi színmű. Az angyalok az égben boldogan ünneplik a világ megszületendő Megváltóját, majd Gábiel angyal vezetésével a pásztorokkal együtt Betlehembe sietnek üdvözölni Krisztust.

ÁRA 1 PENGŐ